N O R A K S T S

Lieta Nr.A420685410
Lietvedības Nr.A02875 -11/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2011.gada 28.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese S.Pone,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alpa Madona" pārstāvim *D.D.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ekonomikas ministrija pārstāvjiem *I.S., Z.M., G.S.* un valsts aģentūras „Latvijas investīcijas un attīstības aģentūra" pārstāvei *A.B.*,

2010.gada 25.oktobrī, 2011.gada 1.martā un 2011.gada 8.decembrī atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alpa Madona" pieteikuma par pienākuma uzlikšanu valsts aģentūrai „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru apstiprinātu SIA „Alpa Madona" Eiropas Savienības fonda projekta iesniegumu „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana" Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" ietvaros.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2010.gada 5.jūlijā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alpa Madona" (turpmāk arī - pieteicēja) pieteikums par pienākuma uzlikšanu valsts aģentūrai „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" (turpmāk arī – LIAA) izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru apstiprinātu SIA „Alpa Madona" Eiropas Savienības fonda projekta iesniegumu „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana" Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" ietvaros.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 7.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420685410.

[2] Pieteicēja uzskata, ka labvēlīgs administratīvais akts ir izdodams, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

[2.1] Pieteicēja 2009.gada 9.novembrī LIAA iesniedza Eiropas Savienības fonda projekta iesniegumu „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana" (turpmāk arī – projekta iesniegums) Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" ietvaros.

LIAA 2010.gada 9.februārī ar lēmumu Nr.9.2-1.1./839SF (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) noraidīja pieteicējas projekta iesniegumu. 2010.gada 9.martā pieteicēja iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu Ekonomikas ministrijā. Ekonomikas ministrija informēja pieteicēju, ka apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas termiņš tiek pagarināts līdz 2010.gada 25.maijam.

Izskatot pieteicējas sūdzību, Ekonomikas ministrija 2010.gada 26.maijā pieņēma lēmumu Nr.1-6.7-97 (turpmāk arī - pārsūdzētais lēmums), ar kuru nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu par Eiropas Savienības projekta noraidīšanu.

[2.2] Pieteicēja norāda, ka Ekonomikas ministrija, izskatot pieteicējas iesniegumu, nepamatoti nav konstatējusi acīmredzamu būtisku procesuālo pārkāpumu, ko pieļāvusi LIAA un, kas noveda pie prettiesiska LIAA lēmuma. Pieteicēja uzskata, ka starp pieteicēju un LIAA strīds pastāv par to, vai projekta iesniegums atbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.200 „Noteikumi par darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" (turpmāk arī – MK noteikumi Nr.200) 5.pielikumā „Projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji" minētajam atbilstības kritērijam Nr.9 „Izmaksu pamatotība" 4.nosacījumam (turpmāk arī - Kritērijs Nr.9).

Pieteicēja uzskata, ka Ekonomikas ministrija, izskatot pieteicējas iesniegumu daļā par siltumražošanas iekārtu atbilstību MK noteikumi Nr.200 Kritērija Nr.9 „Izmaksu pamatotība" prasībām, ir acīmredzami piekritusi pieteicējas detalizēti sniegtajai argumentācijai iesniegumā par pieteicēja veiktās iepirkuma procedūras atbilstību Ministru kabineta 2008.gada 5.februāra noteikumu Nr.65 „Noteikumi par iepirkuma procedūru un tās piemērošanas kārtību pasūtītāja finansētajiem projektiem" (turpmāk arī – MK noteikumi Nr.65") prasībām, jo nav iebildusi pieteicēja analīzei.

[2.3] Pieteicēja uzskata, ka starp pieteicēju un Ekonomikas ministriju un LIAA nav strīda par projekta iesnieguma atbilstību MK noteikumi Nr.200 Kritērija Nr.9 „Izmaksu pamatotība" 1., 2. un 3.nosacījumam, līdz ar to pieteicēja secina, ka projekta iesniegumā:

1) ir skaidri definēta problēma, sniegts problēmas risinājuma apraksts un pamatojums, tai skaitā biznesa plānā iesniegts pamatots aprēķins finanšu rādītāju pieaugumam, un tas saskaņā ar eksperta atzinumu ir aprēķināts aritmētiski pareizi un pamatots ar objektīviem pieņēmumiem, līdz ar to projekta iesniegums

atbilst nosacījuma izvirzītajām prasībām, t.i., ir izpildīts MK noteikumi Nr.200 Kritērija Nr.9 1.nosacījums;

2) ir argumentētas projekta attiecināmās izmaksas un tās ir nepieciešamas projekta mērķu sasniegšanai, līdz ar to projekta iesniegums atbilst nosacījuma izvirzītajām prasībām, t.i., ir izpildīts MK noteikumi Nr.200 Kritērija Nr.9 2.nosacījums;

3) attecināmajās izmaksās iekļautās projekta izmaksas ir saistītas ar šo aktivitāšu īstenošanu, līdz ar to projekta iesniegums atbilst nosacījuma izvirzītajām prasībām, t.i., ir izpildīts MK noteikumi Nr.200 5 Kritērija Nr.9 3.nosacījums.

[2.4] Pieteicēja norāda, ka, pārbaudot projekta iesnieguma atbilstību MK noteikumi Nr.200 Kritērija Nr.9 4.nosacījumam, Ekonomikas ministrijai, tāpat kā iepriekš LIAA bija jāievēro noteikumi atbilstoši Pārbaudes lapā Nr.1 iekļautās atbilstības un administratīvo kritēriju vērtēšanas procedūrai, un, ņemot vērā, ka pārsūdzētajā lēmumā nav atsauces uz vairāku apakšnosacījumu izpildi, pieteicēja secina, ka projekta iesniegums atbilst apakšnosacījumu izvirzītajām prasībām.

[2.5] Pieteicēja secina, ka Ekonomikas ministrija apzināti, vai arī savas neprofesionalitātes dēļ, nav konstatējusi LIAA pieļautu būtisku procesuālo pārkāpumu, kas ir novedis pie kļūdaini izdarīta secinājuma par projekta iesnieguma neatbilstību Kritērijam Nr.9. Proti, Ekonomikas ministrijai bija jākonstatē, ka projekta iesnieguma attiecināmās izmaksas samazināmas saskaņā ar iepriekš pieteikumā minēto. Ja Ekonomikas ministrija to būtu atzinusi, tad tai nepamatotās izmaksas bija jāizslēdz no attiecināmajām izmaksām. Pieteicēja uzskata, ka tā rezultātā, Ekonomikas ministrijai bija jāsecina, ka saskaņā ar piemērojamām tiesību normām LIAA bija nevis jānoraida projektu iesniegums tā dēļ, ka tajā norādītajās attiecināmajās izmaksās iekļautas nepamatotas izmaksas, bet gan par attiecīgu summu jāsamazina attiecināmās izmaksas un jāturpina projekta iesnieguma vērtēšana saskaņā ar pārējiem kritērijiem.

[2.6] Pieteicēja norāda, ka Ekonomikas ministrija, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 81.panta regulējumu, tādējādi pieļaujot būtisku procesuālu pārkāpumu, kas noveda pie prettiesiska Ekonomikas ministrijas lēmuma. Pieteicēja norāda, ka Ekonomikas ministrija, uzskatot, ka tai ir tiesības pārvērtēt projekta iesniegumu, ir rīkojusies prettiesiski, jo Ekonomikas ministrija, izvērtējot iesniegumu, ir piemērojusi Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmās daļas redakciju, kas nav spēkā kopš 2006.gada 1.decembra.

Atsaucoties uz MK 2003.gada 23.decembra noteikumi Nr.746 „Valsts aģentūras „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" nolikums" 1.punktu, pieteicēja norāda, ka Ekonomikas ministrijas kompetence bija tikai un vienīgi sniegt vērtējumu par to: vai sākotnējā lēmumā ietvertā argumentācija bija tiesiska un pietiekama, lai pieņemtu lēmumu par projekta iesnieguma noraidīšanu un vai LIAA, noraidot projekta iesniegumu, ir ievērojusi LIAA 2009.gada 9.septembra kārtībā Nr.ORG-INA-IKN-2009/161 noteikto vērtēšanas kārtību.

[2.7] Pieteicēja norāda, ka, lai Ekonomikas ministrijai nebūtu jāatzīst LIAA lēmuma prettiesiskums, Ekonomikas ministrija pilnībā mainīja projekta iesnieguma noraidīšanas argumentāciju un norādījusi jaunus argumentus, kas nav iekļauti sākotnējā lēmumā. Šāda rīcība ir absolūti prettiesiska, jo pretējā gadījumā var izveidoties situācija, ka iesniegtie projektu iesniegumi tiek vērtēti pēc atšķirīgiem individuāliem, nevis vienotiem kritērijiem, kā arī iestādei prettiesiski tiktu piešķirta rīcības brīvība neievērot patvaļas aizlieguma principu.

[2.8] Pieteicēja norāda, ka uz pieteicējas izstrādātās tehniskās specifikācijas pamata ir saņemti piedāvājumi no trešajām personām, tādēļ secināms, ka nav pamatoti vērtēt pieteicēja tehnisko specifikāciju kā nepietiekami detalizētu un nevārēja rasties šaubas par to, ka pieteicēja ir saņēmusi atbilstošu piedāvājumu par siltumražošanas iekārtu piegādi. Pārsūdzētajā lēmumā norādītie „Sīkākie tehniskie parametri" ir ļoti subjektīvs jēdziens, ko objektīvi nevar novērtēt. Tas liecina par neobjektivitāti projektu iesniegumu vērtēšanā un pārkāpj vienlīdzības principu.

Par informāciju par kurināmā apjoma norādīšanu pieteicēja paskaidro, ka projektu iesniegumu veidlapas aizpildīšanas metodikā nav norādīts, ka jāsniedz informācija par ražotnes vajadzībām nepieciešamo enerģijas daudzumu un patērējamo kurināmā apjomu. Kā arī metodikā norādīts, ka iesniedzējiem ir jābūt lakoniskiem un jāiekļaujas noteiktā vārdu skaitā. Pieteicējas projekta iesnieguma 2.5.sadālā ir norādīts, ka siltumražošanas iekārtās izmantos šķeldu. To, ka Sauleskalnā nav pieejama dabasgāze nebija nepieciešams īpaši uzsvērt projekta iesniegumā, jo tā ir publiski pieejam informācija. Pieteicēja norāda uz projekta iesniegumam pievienotajā biznesa plānā ietvertajām tabulām, no kuru datiem Ekonomikas ministrijai un tās ekspertiem bija iespējams veikt nepieciešamos aprēķinus par nepieciešamajiem siltumenerģijas apjomiem un to saražošanas iespējām. Ekonomikas ministrijas pieprasītās informācijas apjoms nav noteikts nevienā normatīvā, tādēļ nepamatoti pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka informācija ir sniegta nepietiekami. Izstrādājot projekta iesniegumu pieteicēja izmantoja LIAA izstrādāto paraugu, tādēļ pieteicēja papildus tehniskajā specifikācijā norādītajiem parametriem nelūdza piegādātajiem norādīt kādus īpašus papildus tehniskos parametrus, lai izvairītos no situācijas, ka tie vairs nav savstarpēji salīdzināmi.

[2.9] Pieteicēja secina, ka Ekonomikas ministrijai, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nebija tiesības atkārtoti vērtēt projekta iesniegumu pēc būtības, sniegt jaunus argumentus par to, vai skaidrot sākotnējo lēmumu. Ekonomikas ministrijai bija tiesības tikai un vienīgi sniegt vērtējumu tam, vai sākotnējais lēmums, pamatojoties uz tajā sniegtajiem argumentiem, ir tiesisks. Nav saprotams, kāpēc atstāts spēkā sākotnējais lēmums, ja pārsūdzētajā lēmumā kā prettiesiski vai nepamatoti noraidi visi sākotnējā lēmumā minētie argumenti, kas bija par pamatu projekta iesnieguma noraidīšanai. Tādejādi Ekonomikas ministrija pārkāpusi savu kompetenci vērtējot sākotnējo lēmumu, nevis atbildot uz jautājumu , vai sākotnējais lēmums ir tiesisks (kas bija jādara saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.pantu), bet prettiesiski un subjektīvi pārvērtējot projekta iesniegumu. Pārraudzības forma nepieļauj augstākas

iestādes iejaukšanos pārraugāmās iestādes kompetencē, bet ļauj vienīgi vērtēt pārraugāmās iestādes pieņemtā lēmuma tiesiskumu.

[3] 2010.gada 11.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ekonomikas ministrijas paskaidrojums, kurā Ekonomikas ministrija norāda, ka pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms pilnā apjomā, ņemot vērā turpmāk norādītos argumentus:

[3.1] Pieteicēja nepamatoti izdarījusi secinājumu, ka Ekonomikas ministrija nepiekrīt sākotnējā lēmumā secinātajam, ka pieteicējas projekts nav dzīvotspējīgs. Pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta otro daļu Ekonomikas ministrija ir pārņēmusi savā lietvedībā pieteicēja projekta vērtēšanu un ir to izvērtējusi pārsūdzētajā lēmumā, kas darīts piesaistot ekspertus. Pārsūdzētajā lēmumā ir secināts, ka projekta iesniegums neatbilst MK noteikumu Nr.200 Kritērijam Nr.9, tādēļ sākotnējais lēmums ir atstāts negrozīts. Sākotnējā lēmumā ietvertie argumenti ir saistoši pieteicējai, ciktāl tie nav pretrunā ar pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem argumentiem. LIAA viedoklis sakrīt ar Ekonomikas ministrijas norādīto, ka projekts nav dzīvotspējīgs.

[3.2] Par atbilstošu MK noteikumu Nr.200 Kritērijam Nr.9 projekta iesniegums atzīstams tikai tad, ja tajā ir ietverta informācija, kas izriet no projekta iesnieguma un tam pievienotajiem dokumentiem, uzskatāma par atbilstošu visiem Kritērija Nr.9 nosacījumiem. Izvērtējot projekta iesniegumu pārsūdzētajā lēmumā secināts, ka no projekta iesniegumā sniegtās informācijas, tai skaitā projektu iesniegumam pievienotajos dokumentos, nav izvērtējams, vai attiecīgās iekārtas ir uzskatāmas par atbilstošākajām, efektīvākajām un piemērotāko tehnoloģisko risinājumu, jo trūkst informācijas par ekoloģiskā koka šķiedras apšuvuma materiāla ražotnes vajadzībām nepieciešamo siltumenerģijas daudzumu, siltumenerģijas ražošanas iekārtu darba režīmiem, iekārtu kurināmā patēriņu, kā arī nav izvērtēti iespējamie zudumi siltumenerģijas ražošanas procesā. Tādēļ projekta iesniegumā un tehniskajā specifikācijā nav ietverta pietiekama informācija, lai varētu pārliecināties par Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļu efektīvu izmantošanu. Pieteicējam nav pamata uzskatīts, ka Ekonomikas ministrija ir piekritusi pieteicēja argumentācijai par iepirkuma procedūras atbilstību MK noteikumu Nr.65 prasībām.

[3.3] Tā kā ne projekta iesniegumā, ne tam pievienotajos dokumentos nebija informācijas par nepieciešamo siltumenerģijas daudzumu, siltumenerģijas ražošanas iekārtu darba režīmiem un iekārtu kurināmā patēriņu, tad Ekonomikas ministrija nemaz nevarēja veikt visas noteiktās darbības, lai pārliecinātos, vai projekta iesniegumā ir sniegts detalizēts ekonomiskais pamatojums un vai tajā ietvertās izmaksas ir atbilstošas tirgus cenām.

[3.4] Saskaņā ar 2002.gada 25.jūnija Padomes Regulas (EK) Nr.1605/2002 par Finanšu regulas, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (turpmāk arī – Regula Nr.1605/2002), 27.pantu Ekonomikas ministrijas un LIAA pienākums ir vērtēt, vai projektā plānotie ieguldījumi ir lietderīgi un samērīgi ar konkrēto projektu, kā arī aktivitātes mērķi, proti, vai projektā iekļautās izmaksas ir nepieciešamas projekta mērķa sasniegšanai un vai

tās ir ekonomiski pamatotas. Ekonomikas ministrija uzsver, ka projekta iesniegumā nav informācijas, lai pārliecinātos par Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļu efektīvu izlietojumu, nav izvērtējama arī atbilstība Regulas Nr.1605/2002 nostiprinātajām prasībām.

[3.5] Nav pamatoti pieteicējas secinājumi par to, ka sniegta korekta finanšu ilgtspējas analīze un sagatavoti motivēti finanšu aprēķini, jo gan sākotnējā lēmumā, gan pārsūdzētajā lēmumā ir atzīts, ka projekta nav dzīvotspējīgs. Kā arī nepamatoti ir pieteicējas argumenti, ka LIAA veikusi virspusēju projekta iesnieguma izvērtējumu, neiedziļinoties sniegtajā informācijā, kā arī to nepārbaudot, izmantojot publiski pieejamos resursus.

[3.6] Ekonomikas ministrija uzskata par nepamatotiem pieteicējas argumentus par Administratīvā procesa likuma 81.panta piemērošanu, jo atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta piektajai daļai un 37.panta otrajai daļai, Eiropas Savienības struktūrfondu vadības likuma 14.panta ceturtajai daļai un MK noteikumu Nr.200 6.punktam LIAA atrodas Ekonomikas ministrijas funkcionālā pārraudzībā, tādēļ Ekonomikas ministrija, ievērojot laika ekonomijas un labas pārvaldības principu, LIAA lietvedībā esošo lietu pārņēma savā kompetencē un izskatīja to pēc būtības, proti, izvērtēja projekta iesnieguma atbilstību Kritērijam Nr.9. Administratīvā akta pamatojuma papildināšana vai argumentu maiņa nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu, ja vien netiek mainīta arī administratīvā akta rezultatīvā daļa. Pieteicēja nevar atsaukties uz to, ka administratīvā akta papildināšana vai argumentu maiņa būtu uzskatāma par „reformatio in peius" aizlieguma principa pārkāpumu, jo sākotnējais lēmums tā apstrīdēšanas stadijā vēl nav ieguvis savu patstāvīgo spēkā esamību, kā arī Ekonomikas ministrija nav pasliktinājusi pieteicējas stāvokli, bet gan izvērsti skaidrojusi sākotnējo lēmumu pārsūdzētajā lēmumā.

[3.7] Ekonomikas ministrija norāda, ka prasība iekļaut informāciju par svarīgiem tehniskiem parametriem nav uzskatāma par jaunu, iepriekš nenoformulētu un pieteicējai nezināmu projekta vērtēšanas kritēriju, jo pieteicējai, lai pārliecinātos par projekta iesniegumā norādīto izmaksu attiecināmību un efektivitāti, bija jāizvērtē piemērotākais siltumenerģijas ražošanas iekārtu tehnoloģiskais risinājums, jāpārzina iespējamās alternatīvas. Tā kā projekta iesniegumā šāds izvērtējums nebija ietverts un pieteicēja nebija sniegusi informāciju par ekoloģiskā koka šķiedras apšuvuma materiāla ražotnes vajadzībām nepieciešamo siltumenerģijas daudzumu un citiem tehniskajiem parametriem, ne LIAA, ne Ekonomikas ministrija nevarēja pārliecināties par izvēlēto siltumenerģijas ražošanas iekārtu atbilstību ekoloģiskā koka šķiedras apšuvuma materiāla ražotnes vajadzību nodrošināšanai.

[3.8] Nav vērtējams pieteicējas arguments, ka no projekta iesniegumam pievienotajiem dokumentiem nevarēja rasties šaubas par to, ka pieteicēja ir saņēmusi atbilstošu piedāvājumu par siltumražošanas iekārtu iegādi, jo iepirkuma procedūras dokumentācija nav uzskatāma par atbilstošu MK noteikumu Nr.65 prasībām.

Ekonomikas ministrija paskaidro, ka projekta iesniegumu veidlapas aizpildīšanas metodika paredz, ka pieteicējai ir jāpaskaidro, kāpēc projektā

izvēlētais risinājums tiek uzskatīts par optimālu, tādēļ nav pamatots pieteicējas arguments, ka pieteicējai bija jābūt lakoniskai un jāiekļaujas noteiktā vārdu skaitā, sagatavojot projekta iesniegumu. Ekonomikas ministrija norāda, ka dabasgāze un šķelda nav vienīgie kurināmā veidi, jo pastāv dažādi risinājumi, kā efektīvi nodrošināt ražotnes vajadzībām nepieciešamo siltumenerģijas daudzuma saražošanu.

[4] 2010.gada 11.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts LIAA paskaidrojums, kurā norādīts, ka pārsūdzētais lēmums ir pieņemts atbilstoši normatīvo aktu prasībām un pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms pilnā apjomā, ņemot vērā turpmāk norādītos argumentus.

[4.1] Atsaucoties uz pieteicējas pieteikumā norādīto, LIAA paskaidro, ka iemesls, kādēļ LIAA sākotnējā lēmumā uzsvēra tieši siltumražošanas iekārtu specifikācijas trūkumus, ir saistīts ar ekspertu viedokli, ka pārējo iekārtu parametrus būtu iespējams izsecināt no norādītā sasniedzamā gala rezultāta jeb gatavās produkcijas parametriem (2010.gada 18.janvāra ekspertu atzinums Nr.02-01/2010). Atsaucoties uz 2010.gada 5.janvāra eksperta atzinumu Nr.107, LIAA norāda, ka saskaņā ar eksperta viedokli, ka ražošanas tehnoloģija un siltumenerģijas ražošanas iekārtas ir nošķiramas, un secina, ka pieteicējas uzsvērtā analoģija nav pamatota un piemērojama.

[4.2] LIAA pilnībā pievienojas Ekonomikas ministrijas paustajai nostājai un argumentiem un norāda, ka papildus jāievēro, ka saskaņā ar MK noteikumi Nr.200 47.punktu gadījumā, ja projekta iesniegumā nav iekļauta pietiekoša informācija, lai būtu iespējams izvērtēt iesnieguma atbilstību vērtēšanas kritērija prasībām, uzskata, ka projekta iesniegums neatbilst attiecīgajam kritērijam. Atsaucoties uz 2010.gada 9.marta eksperta pausto viedokli, LIAA norāda, ka ir konsultējusies ar ekspertiem, kas ir lietpratēji iekārtu tehnisku parametru izpratnes jomā un LIAA nav pamata neuzticēties viņu viedoklim (tieši otrādi- LIAA ir pienākums saskaņā ar LIAA 2009.gada 9.septembra kārtības Nr.ORG-INA-IKN-2009/161 4.pielikumā „Pārbaudes lapā Nr.1 iekļauto atbilstības un administratīvo kritēriju vērtēšanas procedūra" ņemt vērā ekspertu viedokli), jo vairāki eksperti ir atzinuši, ka norādītā tehniskā specifikācija nav pietiekoša.

[4.3] Atsaucoties uz 2010.gada 5.janvāra eksperta atzinumu Nr.107, LIAA uzskata, ka, tā kā minētie papildus parametri var mainīt iekārtas cenu, tad, ja saskaņā ar iepirkuma tehniskajā specifikācijā norādītajām prasībām nav iespējams identificēt iepirkuma priekšmetu – termoeļļas un tvaika katlu, nav iespējams arī izvērtēt izmaksu ekonomisko pamatotību. Šis ir ne tik daudz iepirkumu speciālistu darbības sfēras jautājums, cik tehniski specializētu ekspertu kompetence sniegt atzinumu par to, vai tehniskie parametri tehniskajā specifikācijā ir saprotami un pietiekoši. LIAA uzsver, ka pieteicēja nav norādījusi pietiekamas nedz funkcionālās, nedz darbības prasības, pēc kurām iespējamais piegādātājs varētu identificēt siltumenerģijas ražošanas iekārtas un attiecīgi piedalīties iepirkuma procedūrā.

[4.4] Atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto, LIAA paskaidro, ka MK noteikumi Nr.200 5 Kritērija Nr.9 izvērtēšanai tika piesaistīts ārējais

eksperts. Tas 2010.gada 4.decembrī sniedza atzinumu Nr.41 par biznesa plānā norādītās informācijas pamatotību un norādīto ieguldījumu iegādes vērtību un tehnisko specifikāciju un atzina, ka projekts nav dzīvotspējīgs.

Atbilstoši pieteicējas norādītajam par LIAA 2009.gada 9.septembra kārtības Nr.ORG-INA-IKN-2009/161 4.pielikuma „Pārbaudes lapā Nr.1 iekļauto atbilstības un administratīvo kritēriju vērtēšanas procedūra" izvērtēšanas gaitu, LIAA bija pienākums ņemt vērā ekspertu atzinumu un izpētīt tai pieejamo publisko informāciju. LIAA ir sekojusi šai kārtībai un pretēji pieteicējas apgalvojumam, ir ņēmusi vērā eksperta viedokli, kā arī vispusīgi izvērtējusi pieejamo informāciju, apzinājusi tirgus situāciju, tieši kontaktējoties ar piegādātājiem un pārvadājumu veicējiem, un nonākusi pie sākotnējā lēmumā paustā secinājuma, ka projekts nav dzīvotspējīgs.

LIAA, atsaucoties uz LIAA 2009.gada 9.septembra kārtības Nr.ORG-INA-IKN-2009/161 4.pielikuma „Pārbaudes lapā Nr.1 iekļauto atbilstības un administratīvo kritēriju vērtēšanas procedūra" nosacījumu, norāda, ka, ja, izvērtējot projekta izmaksu pamatotību tiek konstatēts, ka daļa izmaksu nav pamatotas, tad tiek aprēķināts pamatoto attiecināmo izmaksu apmērs.

[4.5] LIAA norāda, ka Ekonomikas ministrija ir nonākusi pie identiska secinājuma, taču, pamatojoties uz citiem argumentiem, LIAA kompetencē neietilpst Ekonomikas ministrijas pieņemtā lēmuma pārvērtēšana. LIAA norāda, ka saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā „Projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji" noteikto, ja projekta iesnieguma novērtējums pēc projekta atbilstības Kritērija Nr.9 ir negatīvs, tad projekta iesniegumu noraida un saskaņā ar MK noteikumi Nr.200 Kritēriju Nr.9, tad projekta iesnieguma vērtēšanu neturpina.

[5] Tiesas sēdēs pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus.

[6] Tiesas sēdēs atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes valsts aģentūras „Latvijas investīcijas un attīstības aģentūra" pārstāve un Ekonomikas ministrijas pārstāvji pieteicējas pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā ietvertos argumentus.

[7] Uz tiesas sēdi 2010.gada 25.oktobrī izsauktais liecinieks *I.B.* sniedza šādu liecību.

Liecinieks liecināja, ka bija uzaicināts kā ekspertu komisijā, kas vērtēja projekta iesniegumu. Lieciniekam bija uzdoti 3 jautājumi, uz kuriem liecinieks sniedza atbildes: vai paredzētās siltumenerģijas ražošanas jaudas atbilst projektā nepieciešamajam, vai izdevumi par siltumiekārtām ir ekonomiski pamatoti, nepieciešami projekta īstenošanai un nodrošina fiziski izmērāmus rezultātus un vai pēc specifikācijām var noteikt nepieciešamās siltumtehniskās iekārtas un piedāvāt iekārtas dažādi pretendenti?

Lieciniekam bija pieejams iesniegtais projekts. Problēma bija tā, ka siltumiekārta bija sasaistīta kopā ar tehnoloģiju. Tehnoloģiju apskatīja biznesa

plānā. Atsevišķi iekārtās nāca papildus ražošanas procesa iekšējai nodrošināšanai termoeļļas katls ar jaudu 9 MW un tvaika katls 3MW. Bija raksturota kaut kāda jauda. Liecinieks no tā projekta nesaprata, kāpēc ir vajadzīgs termoeļļas katls, jo tas ir dārgāks un liela jauda. Liecinieks neatradu saikni ar tehnoloģiju.

Termoeļļas katli ir ar lielām temperatūrām. Ar tehnoloģiju praktiski arī bija minimāls sakars. Liecinieks mēģināju izrēķināt, kādi ir vajadzīgi siltuma patēriņi. Liecinieks nevarēja izvērtēt arī par kaut kādu koģenerāciju. Bija tikai dažas rindiņas par tehnoloģijām. Ja par kalti varēja izvērtēt kaut kādu daudzumu, tur bija kaut kādas preses, utt., bet nekādu tehnisko datu nebija. Liecinieks nevarēja izvērtēt to, vai iekārtu bija iespējams aizstāt ar kādu citu, lētāku. Nav saprotams kāpēc tieši 9 MW termoeļļas katls. Tas ir ļoti specifiski ar lielām temperatūrām. Varbūt viņu vajag tehnoloģijām. Dīvaini bija arī tas, ka ir papildus iekārtas pieliktas klāt. Aktivitāšu aprakstā bija teikts, ka piegāde bija rakstīts 1 komplekts. Tālāk termoeļļas katls 2 750 000, tvaika katls 740 500 Ls.

Jebkurai tādai iekārtai ir ne tikai jauda, bet arī spiedieni, nepieciešamās temperatūras. Var pateikt tā, ka mašīnai ir jābūt ar 4 riteņiem un pilna bāka ar benzīnu. Bet cik var aizvest vai otrādi cik benzīna bākas būs jāpielej, lai aizvestu, nevar. Līdz ar to no tās informācijas, kas bija šajā projektā liecinieks nevarēja atbildēt uz jautājumu par to vai kāds cits var kaut ko līdzīgu piegādāt. Principā citu nevarēja piedāvāt.

Problēma ir tāda, ka par Eiropas naudām ir jābūt kaut kādai atskaitei vai tas ir labi, vai slikti. Mēs strādājam ar katlumājām, ar siltuma trasēm, un tur ir ļoti precīzi jāpamato gan nākotnes zudumi, gan šodienas zudumi un kā veidojās tas labums. Šeit fizisku lielumu it kā nav, izņemot tos MW – 3 MW un 9 MW. No projekta nav iespējams saprast vai tas dos to, vai nedos, nav ar ko salīdzināt. Problēmas pēc tam būs gan LIAA, gan pašam pieteicējam, jo būs jāpamato kāpēc. Liecinieks norāda, ka projekts bija pavirši sagatavots. Liecinieks paskaidro, ka šajā aktivitātē bija atsevišķi seši projekti, kurus ir vērtējis pietiecējs kā eksperts.

Liecinieks liecina, ka no sākuma viņi pieaicināja liecinieku kā ekspertu, jo bija aizdomas par projektiem vai tie nav slēpti, jo tajā laikā bija tādas aktivitātes pie koģenerācijām. Visi domāja, ka no elektrības nāks briesmīga nauda. Viens no jautājumiem man bija izvērtēt vai jauda nav par lielu. No savas pieredzes vadoties liecinieks rakstīja tā, kā viņam izskatījās, ka tas termokatls ir par lielu. Lieciniekam par tehnoloģiju nav nekāda informācija.

Uz tiesas jautājumu, vai no tiem datiem, kas bija projektā, liecinieks šo enerģijas avotu vērtēja kopsakarā ar tehnoloģisko iekārtu, liecinieks paskaidro, ka nē, viņa ir nodalīta nost. Pieteikumā par tehnoloģiju ir tikai viena shēmiņa. Liecinieks uzskata, ka nebija no kā vērtēt. Parādās tie divi katli.

Liecinieks liecina, ka būtu no tā projekta neradās iespaids, ka vajadzīgi divi termokatls par 2,7 miljoniem latu. Liecinieks nevar pateikt, vai termokatli bija vajadzīgi, jo projektā ir viena rindiņa, ka katls maksā 2,7 miljoni un viss. Liecinieks liecina, ka pieļauj iespēju, ka termokatls varēja nebūt iekļauts finansējumā? Pieteicēja pati varēja finansēt izslēgt viņu ārā un tālāk projekts

varēja tikt virzīts par šīm tehnoloģiskajām iekārtām Lieciniekam nav atbilžu kāpēc vajadzīgs tāds katls ar termoeļļu. Jā, tvaika katls ir vajadzīgs siltuma ražošanai.

Uz procesa dalībnieku jautājumiem liecinieks liecina, ka liecinieku pieaicināja kā siltuma enerģētiķi un liecinieks nezināja, ka šīs programmas ietvaros pat teorētiski nav iekļaujamas iekšā koģenerācijas iekārtas, taču vērtēja vai projektā nav slēptu izmaksu, kas neattiecas uz projektu. Lai izvērtētu, vai paredzētās siltumenerģijas ražošanas jaudas atbilst projektā nepieciešamajām un noskaidrotu, kas ir projektam nepieciešams, liecinieks lasīja projektu, ko tur ražos un rēķināja cik siltumu patērēs. Galvenais jau kurināmajam. Liecinieks liecina, ka viņam nebija pieejami arī citu ekspertu sniegtie atzinumi. Liecinieks liecina, ka nav saprotams, kāpēc kopā katlam vajadzīgi 9 MW, ja pēc liecinieka aprēķiniem 6 MW ir vidējais nepieciešamais patēriņš vispār. Liecinieks liecina, ka shēmā, kur notiek sadegšana, termoeļļa tiek uzvārīta. Šajā shēmā no tiem 6MW, 3MW saražo šeit tvaikā. Tas nozīmē, ka te ir vēl viens katls, kas ir atsevišķi. Šeit iet iekšā šķelda un notiek degšanas process. Šeit tiek saražota termoeļļa. No tā, kas šeit saražojās, daļa aiziet, lai saražotu arī nepieciešamo tvaiku. Tvaika ražošanai par pamatu izmantojot termoeļļu. Šeit ir pārpalikums no termoeļļas, kas neaiziet uz tvaiku, tajā skaitā daļa sajaucās ar dūmgāzēm. Tas ir atsevišķs rezultāts. Ir nepieciešamas trīs pozīcijas, kas tehnoloģiski nāk ārā no vienas stacijas. Shēmā atsevišķi ir termoeļļas katls un atsevišķi tvaika katls. Vērtējot pieteicēja projektu, liecinieks saprata, ka ir atsevišķs katls, ka tie ir divi atsevišķi katli. Tas būtu loģiski. Ja kaut kas notiek tam, tad šis būtu kā rezerve un tad ir divi atsevišķi.

[8] Uz tiesas sēdi 2011.gada 8.decembrī izsauktais liecinieks *A.D.* sniedza šādu liecību.

Liecinieks liecināja, ka uzaicināts no LIAA sniegt konsultāciju par 2 jautājumiem: vai tehniskajās specifikācijās ir pietiekama informācija, lai sasniegtu projekta mērķim nepieciešamās investīcijas, vai var identificēt iekārtas, kuras jānopērk un sasniegt projekta mērķi un kādas ir šo iekārtu tirgus cenas. Uz pirmo jautājumu, vai uzņēmējs, kurš iesniedzis šo projektu izsludinot šīs specifikācijas iepirkumu varēs sasniegt projekta mērķi un varēs nopirkt iekārtas. Ir divi veidi, vai nu viņam bija jānorāda precīzi mērķis, kādu projektu viņš vēlas ražot un kādā daudzumā, jo investīcijas ir ļoti lielas. Tāpēc uzņēmējam veicot šos iepirkumus ir jābūt drošam, ka produkts, ko saražos uz šīm iekārtām viņam nesīs attiecīgus ienākumus, lai viņš varētu veikt. Otrs veids. Ja uzņēmējam ir kaut kāda jauna ideja, tad viņš precīzi definē kādas iekārtas un kādi ir iekārtu parametri, ko viņš vēlas iegādāties, lai saražotu šo produktu. Paskatoties, kas bija sarakstīts no šī otrā veida, liecinieks konstatēja, ka tur informācijas absolūti nepietiek. Faktiski, ja viņš veic šādu iepirkumu, tad viņam var piedāvāt jebko. Rakstīts bija ļoti neprofesionāli. Paskatoties projekta mērķi, ko viņš grib ražot, konstatējams, ka tas, kas bija rakstījis šo projekta pieteikumu, arī nebija sapratis projekta jēgu. Jo spriežot pēc nosaukuma, tas bija inovatīvs produkts šīs izolācijas plāksnes no koksnes skaidām, kas šobrīd ir viena no

inovācijām, ko daudzi uzņēmēji Eiropā ievieš. Spriežot pēc produkta apraksta, tad tas, kas bija rakstījis, nebija sapratis vai neiedziļinoties tehniskos sīkumos, faktiski apraksts bija veidots, ka šīs plāksnes aizvieto minerālvati. Šobrīd siltināšanai lieto minerālvati, bet tad taisīs šīs plāksnes. Tur bija norādīts arī šo plātņu blīvums, kādas faktiski no koka uztaisīt nevar. Tur viņš bija kļūdījies. Faktiski tālākais produkta pielietojums bija pēc šī produkta, kas bija nosaukumā, jeb faktiski kā ražo konkurenti. Principā bija sajauktas šīs divas lietas. Līdz ar to ne no vienas, ne no otras nevarēja saprast, ko uzņēmējs dabūs tādā veidā iepērkot. Tā bija faktiski projekta rakstītāja neprofesionalitāte. Tāpēc liecinieks izteica arī bažas, ka pēc šiem dokumentiem, ko redzēja, šis projekts nav reāls.

Galvenā kļūda, no tā, ko uzņēmējs piedāvāja šo risinājumu, bija tā, ka nebija novērtēts, ka tā ir industriāla ražotne. Tā bija tīri kā tradicionāla zāģētavas, vai kaut kas tāds. Bet tās ir industriālas ražotnes, kur ir pilnīgi citi principi. Tur visu veido vienā kopējā līnijā. Šobrīd pasaulē krīzes rezultātā ir palikušas 2 kompānijas, kuras ražo šādas iekārtas un viņi labprāt piedāvāja informāciju kādas ir prasības izejvielām, kādas tehnoloģijas. Principā šādai informācijai projekta sagatavotājam vajadzēja būt pieejamai. Ja viņa tur nebija ielikta iekšā, tad nav saprotams, kāpēc.

Lai izveidotu šādas tehnoloģijas, tās ir ļoti lielas investīcijas. Lai tās atmaksātos, tad acīmredzot ir jāievēro principi, kādi ir taisot šādas rūpnīcas. Jo pēc šīs rūpnīcas iedarbināšanas uzreiz ir jānāk naudai atpakaļ, jo banku saistības un saistības ar Ekonomikas ministriju, lai būtu rezultāts. Liecinieks neko tur tādu neatradu un tāpēc parakstīja tādu atzinumu.

Atbildot uz procesa dalībnieku jautājumiem, liecinieks liecina, ka tas dokumentu kopums, ko redzēja, lai sagatavotu savu atzinumu, ir projekta pieteikuma visa lielā mape pēc tam LIAA uz vietas. Anonīmos materiālus liecinieks paskatījies, lai pieņemtu lēmumu dot vai nedot atzinumu. Liecinieks liecina, ka atzinumā lietotais termins „sistēmrisinājums" ir domāts, ka šīs iekārtas objektīvi ir lielražošana. Jo atsevišķi iekārtas, kas tur ir, tās ražo tik lielas, ka ja tās jāpasūta speciāli Tādu rūpnīcu pat rekonstrukcijas gadījumos reti kad liek vecās ēkās, jo šie gabarīti un iekārtu savstarpējie savienojumi virknējas un es vairāk domāju par to vienoto risinājumu, ka visām jābūt salāgotām vienotā vadības sistēmā, kas ir datorizēta. Sistēma kopumā aptver arī enerģijas ražošanu, kas ir nepieciešama tehnoloģiskā procesa darbībai. Var aizbraukt uz Bolderāju un apskatīties. Tās var būt viena vadības sistēma un var būt divas vadības sistēmas. Arī apkures sistēmai viss ir jāregulē, tas ir kādā sistēmā viņu veido. Tā varētu būt atsevišķa apkure un varētu būt atsevišķa rūpnīca. Tas ir atkarīgs no tā, kā uzņēmējs savu projektu realizē. Šajā ražotnē ir vajadzīgas ļoti lielas jaudas.

Kā tehniskais eksperts, uz tādu projektu, kur atsevišķi enerģijas ražošanas iekārtas un atsevišķi iekārtu tehnisko līnijas, skatās kā naivu, ja pērk pa daļām, jo tā ir ļoti liela rūpnīca. Siltumu un tehnoloģiju var atsevišķi. Bet to pašu tehnoloģisko iekārtu pa daļām nevar. Principā nominālās jaudas, kas projektā nebija, ir no 1,2 līdz 5 t sausās šķiedras stundā. Tas ir milzīgs apjoms, kurā ir jākontrolē visi tehnoloģiskie procesi.

Uz tiesas jautājumu, vai minēto ražotāju iekārtas faktiski neatbilst tehniskajā specifikācijā norādītajai informācijai, kas būtu iepērkamais objekts, liecinieks liecina, ka faktiski tur tas nav norādīts. Jo viņiem, kad prasa piedāvājumu, tad ir publicēts jautājumu saraksts, uz kuriem ir jāatbild. Tehniskajā specifikācijā pēc būtības ir jābūt jautājumu sarakstiem, kur ierakstīt. Faktiski no pārdevēja puses specifikācija ir ļoti lieliska. Tur var piedāvāt gan „Dieffenbacher", gan „Siempelkamp", gan vēl kaut ko. Bet no projekta realizētāja puses liecinieks norādīja, ka tur nekā nav, ka viņam var piedāvāt jebko. No projekta realizētāja puses tur nav iestrādāta aizsardzība.

Tehniskajā specifikācijā, lai potenciālie piegādātāji varētu saprast ko viņiem prasa piegādāt, vajadzēja būt norādītām noteikti sausās šķiedras masas daudzumam stundā. Tas ir parametrs, pēc kura piegādātājs var izvēlēties defibratorus, smalcināšanas iekārtas, utt. Un otrs, norādīt precīzi gala produktu, ko viņš grib dabūt ārā. Faktiski tad piegādātājs uzņemas atbildību, ka no pasūtītāja norādītā koksnes daudzuma saražos tādus produktus. Norādītie parametri nav korekti, tur ir dīvains blīvums, izmēri nav. Šāda produkta ražošana tehniski nav iespējams. Tā ir kļūda. Tur var pārdot jebko. Pēc tehniskās specifikācijas tur var pārdod jebkādu vienkāršu iekārtu, kas izpilda minimālās prasības. Tas ir par maz. Tur vajadzēja daudz precīzāk vai vajadzēja precīzi sarakstīt tehnoloģijā, ka neko citu nevar saražot. Liecinieks liecina, ka projekts sagatavots tā, ka uzrakstītais nenodrošina finansējuma saņemšanu.

Liecinieks liecina, ka projektā nav iekļautas daudzas izmaksas, kam tur būtu jābūt. Jo cenas, ko nosauca lieciniekam, tās bija indikatīvas un arī tie ražotāji, kas līdz šim ir realizējuši šādus projektus, tas vienmēr ir izmaksājis vairāk. Redzot šo skaitli, var teikt, ka labi vien ir, ka šis projekts šobrīd ir apstājies šim uzņēmējam. Pircējs, izsludinot šādu specifikāciju, viņš var dabūt jebko, tā kā šobrīd, viņš ir dabūjis kaut kādu lētu piedāvājumu. Šāda specifikācija viņam nenodrošina, lai viņš dabūtu konkrētu iekārtu.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[10] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus:

[10.1] 2009.gada 11.novembrī Valsts aģentūrā „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" saņemts pieteicējas projekta iesniegums „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana" Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1. prioritātes „Zinātne un inovācijas" 2.1.2. pasākuma „Inovācijas" 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" ietvaros, projekta identifikācija numurs APV/2.1.2.4.0/09/01/056 *(sk.lietas 2.sējuma 60.-228.lapu).*

[10.2] Valsts aģentūra „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" ar 2010.gada 9.februāra lēmumu Nr.9.2-1.1/836SF ir noraidījusi pieteicējas Projekta iesniegumu *(sk.lietas 2.sējuma 38.-40.lapu).*

[10.3] Valsts aģentūras „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2010.gada 9.februāra lēmumu Nr.9.2-1.1/836SF pieteicēja apstrīdējusi Ekonomikas ministram *(sk.lietas I sējuma 57.-58.lapu).*

[10.4] Ar Ekonomikas ministrijas 2010.gada 12.aprīļa lēmumu Nr.1-6.7-56 pagarināts administratīvā akta izdošanas termiņš līdz 2010.gada 11.maijam *(sk.lietas 2.sējuma 57.-58.lapu).*

[10.5] Ar Ekonomikas ministrijas 2010.gada 14.maija lēmumu Nr.1-6.7-87 pagarināts administratīvā akta izdošanas termiņš līdz 2010.gada 11.maijam *(sk.lietas 2.sējuma 56.lapu).*

[10.6] Ar Ekonomikas ministrijas 2010.gada 26.maija lēmumu Nr.1-6.7-97 Valsts aģentūras „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2010.gada 9.februāra lēmums Nr.9.2-1.1/836SF atstāts negrozīts *(sk.lietas 1.sējuma 53.-63.lapu).*

[11] Izvērtējot pieteicējas prasījumu, secināms, ka pieteicējas iesniegtais projekts ar pārsūdzēto lēmumu ir noraidīts projekta izvērtēšanas sākotnējā stadijā, proti, saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 46.2 apakšpunktu ir nolemts neturpināt pieteicējas projekta tālāku izvērtēšanu, noraidot projekta iesniegumu. Šādā projekta iesnieguma vērtēšanas stadijā nevar tikt pieņemts lēmums par projekta apstiprināšanu, bet ir iespējams lemt par projekta tālāko virzību. Līdz ar to prasījums ir precizējams, kā prasījums par labvēlīga administratīvā akta par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alpa Madona" projekta iesniegums „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana" Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1. prioritātes „Zinātne un inovācijas" 2.1.2. pasākuma „Inovācijas" 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" ietvaros atzīšanu par atbilstošu 9.kritērija nosacījumiem un par projekta iesnieguma vērtēšanas turpināšanu izdošanu.

[12] Izvērtējot sākotnējo lēmumu lietā, konstatējams, ka tajā kā projekta noraidīšanas pamatojums norādīta neatbilstība MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā „Projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji" minētajam atbilstības kritērijam Nr.9 „Izmaksu pamatotība", un konkrēti, minētā kritērija 4.nosacījumam – lēmumā atzīts, ka projektā plānotie izdevumi nav ekonomiski pamatoti. Minētais secinājums izdarīts, konstatējot šādus faktus:

1) saskaņā ar iepirkuma tehniskajā specifikācijā norādītajām prasībām nav iespējams identificēt iepirkuma priekšmetu – termoeļļas un tvaika katlu un līdz ar to nav iespējams izvērtēt izmaksu ekonomisko pamatotību;

2) no projekta iesnieguma veidlapas un pievienotā biznesa plāna konstatētā, ka projekts nav ekonomiski pamatots un dzīvotspējīgs (nav ekonomiski izdevīgs noieta tirgus attālums un cenas salīdzinājumā ar alternatīvo siltumizolācijas materiālu cenām), sniegtā finanšu informācija nav patiesa un uz

objektīviem pieņēmumiem balstīta (izejmateriālu cenas ir zemākas, bet gatavās produkcijas cenas augstākas, nekā tirgus cenas lēmuma pieņemšanas brīdī, transporta izmaksas, ņemot vērā pieteicējas norādīto noieta tirgu, ir neatbilstoši zemas).

Savukārt atbildētāja pārsūdzētajā lēmumā konstatējusi, ka sākotnējā lēmumā prettiesiski secināts, ka:

1) projekta iesniegumā ir ietverta pietiekam informācija, lai būtu iespējams secināt projekta iesniegumā iekļauto iekārtu (koksnes šķeldas pieņemšanas un smalcināšanas iekārta, smalcinātā materiāla žāvēšanas iekārta, skaidu un līmes ar piedevām sajaukšanas iekārta, materiāla formēšanas, u.c.iekārtas) atbilstību vērtēšanas kritērija Nr.9 prasībām;

2) projekts nav dzīvotspējīgs, jo siltumizolācijas materiālu cena tirgū ir par 40% lētāka, sākotnējā lēmumā vērtētais salīdzināmais siltumizolācijas materiāls nav produkta aizstājējprece, bet pieteicēja tiešo konkurentu - kokšķiedras siltumizolācijas materiālu tirgotāju – produktu cenas ir augstākas par pieteicēja biznesa plānā noradītajām;

3) kļūdaini noteikta šķeldas cena, jo pieteicējs biznesa plāna 12.tabulā nav nepārprotami norādījis mērvienību kolonnai „Cena par mērvienību LVL".

No minētā izriet, ka atbildētāja ir atzinusi par pamatotu sākotnējā lēmumā secināto par neiespējamību pēc iepirkuma tehniskajā specifikācijā norādītajām prasībām identificēt iepirkuma priekšmetu – termoeļļas un tvaika katlu un līdz ar to nav iespējams izvērtēt izmaksu ekonomisko pamatotību, proti, nav konstatējams MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā „Projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji" minētajam atbilstības kritērijam Nr.9 „Izmaksu pamatotība", un konkrēti, minētā kritērija 4.nosacījums – pieteicēja projekta iesnieguma ekonomiskā pamatotība.

Attiecībā par sākotnējā lēmumā konstatēto projekta dzīvotspēju pārsūdzētajā lēmumā par sākotnējais lēmums atzīts par pamatotu daļā par noieta tirgus ekonomisko izvērtējumu un projekta iesniegumā sniegtās finanšu informācijas izvērtējumu attiecībā par transporta izmaksām, ņemot vērā pieteicējas norādīto noieta tirgu.

Pārsūdzētajā lēmumā konstatētās LIAA kļūdas attiecībā par kokšķiedras siltumizolācijas materiālu vidējo tirgus cenu un noteikto šķeldas izmaksu apmēru, nav pamats sākotnējā lēmuma atzīšanai par prettiesisku, jo sākotnējā lēmumā konstatētais par projekta dzīvotspēju un iepirkuma dokumentācijā iekļauto nepietiekamo informāciju izmaksu pamatotības izvērtēšanai ir pietiekošs pamats pieteicējas projekta iesnieguma atzīšanai par neatbilstošu vērtēšanas kritērija Nr.9 prasībām.

[13] Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības likuma (turpmāk – Vadības likums) 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka atbildīgās iestādes vai sadarbības iestādes vadītājs pieņem lēmumu par Eiropas Savienības fonda projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu, kā arī lēmumu par piešķirtā finansējuma atgūšanu.

Saskaņā ar Vadības likuma 19.panta otro daļu lēmumu par Eiropas Savienības fonda projekta iesnieguma apstiprināšanu pieņem, ja tas atbilst Eiropas Savienības fondu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un Eiropas Savienības fonda aktivitātes projektu iesniegumu atlases kārtas ietvaros ir pieejams finansējums projekta īstenošanai.

Saskaņā ar Vadības likuma 19.panta trešo daļu lēmumu par Eiropas Savienības fonda projekta iesnieguma noraidīšanu pieņem, ja tas neatbilst Eiropas Savienības fondu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un neatbilstības novēršana saskaņā ar šā panta piekto daļu ietekmētu Eiropas Savienības fonda projekta iesniegumu pēc būtības, kā arī tad, ja Eiropas Savienības fonda projekta iesniegums atbilst Eiropas Savienības fondu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem, bet Eiropas Savienības fonda aktivitātes projektu iesniegumu atlases kārtas ietvaros nav pieejams finansējums projekta īstenošanai.

Vadības likuma 19.panta piektajā daļā noteikts, ka lēmumu par Eiropas Savienības fonda projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu pieņem, ja Eiropas Savienības fonda projekta iesniedzējam jāveic atbildīgās iestādes vai sadarbības iestādes noteiktās darbības, lai Eiropas Savienības fonda projektu varētu atbilstoši sagatavot un īstenot. Nosacījumus lēmumā ietver un to izpildi kontrolē, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par attiecīgo Eiropas Savienības fonda aktivitāti. Ja kāds no lēmumā noteiktajiem nosacījumiem netiek izpildīts, Eiropas Savienības fonda projekta iesniegums uzskatāms par noraidītu.

No minētā secināms, ka par Eiropas Savienības fonda projekta iesniegumu, izvērtējot tā atbilstību projekta iesniegumu vērtēšanas kritērijiem var tikt pieņemti šādi lēmumi: lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu, lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu un lēmums par projekta iesnieguma noraidīšanu.

[14] Saskaņā Vadības likuma 18.panta 10.punktu, lai nodrošinātu Eiropas Savienības fondu vadību, Ministru kabinetam ir deleģētas tiesības noteikt kārtību, kādā īsteno darbības programmas papildinājumā norādītās Eiropas Savienības fonda aktivitātes, nosaka projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus, prasības projekta iesniedzējam, atbildīgo iestādi un sadarbības iestādi, kompetences sadalījumu starp šīm iestādēm un sadarbības kārtību, kā arī atbildīgās iestādes un sadarbības iestādes funkcionālās padotības formu.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 6.punktu darbības programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.prioritātes "Zinātne un inovācijas" 2.1.2.pasākuma "Inovācijas" 2.1.2.4.aktivitāti "Augstas pievienotās vērtības investīcijas" (turpmāk – aktivitāte) īstenošanu nodrošina atbildīgā iestāde un sadarbības iestāde. Atbildīgā iestāde ir Ekonomikas ministrija. Sadarbības iestāde ir valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra". Sadarbības iestāde ir atbildīgās iestādes funkcionālā pārraudzībā.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 45.punktu projekta iesniegumu vērtē atbilstoši šo noteikumu 5.pielikumā minētajiem kvalitātes, atbilstības,

administratīvajiem un finansējuma piešķiršanas kritērijiem, izmantojot projektu iesniegumu atlases un vērtēšanas metodiku un projektu iesniegumu vērtēšanas veidlapas, kas noteiktas normatīvajos aktos par kārtību, kādā Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadībā iesaistītās institūcijas nodrošina plānošanas dokumentu sagatavošanu un šo fondu ieviešanu un nosaka Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības un kontroles sistēmas izveidošanas prasības. Savukārt MK noteikumu Nr.200 46.punktā ir noteikta kritēriju vērtēšanas secība. Proti, vispirms izvērtējams, vai projekts iesniegts termiņā (projekta atbilstība MK noteikumu Nr.200 5.pielikuma 23.punkta kritērijs, 46.1.apakšpunkts). Ja projekta iesniegšanas termiņš ir ievērots, tad tiek vērtēta projekta atbilstība MK noteikumu 5.pielikuma 9., 13.punktā noteiktajiem atbilstības kritērijiem (projektu izmaksu pamatotība un vai projekts tiek īstenots atbalstāmajā nozarē) un 15.punktā noteiktajam projekta iesniedzēja atbilstības kritērijam (vai projekta iesniedzējs ir Latvijā reģistrēts komersants, vai tas nav atzīts par maksātnespējīgu, neatrodas sanācijas procesā vai likvidācijā vai tā darbība nav izbeigta vai apturēta). Ja projekta iesniegums neatbilst kādam no minētajiem kritērijiem, projekta vērtēšanu neturpina (MK noteikumu Nr.200 46.2.apakšpunkts). Savukārt, ja projekts atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, tiek vērtēta projekta atbilstība MK noteikumu Nr.200 5.pielikuma 1.-8 punktos noteiktajiem kvalitātes kritērijiem un pārējiem paredzētajiem kritērijiem saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 46.5. un 46.6 punktu.

[15] Vadības likuma 26.pantā noteikts, ka Eiropas Savienības fonda projekta iesniegums pēc tā iesniegšanas līdz lēmuma pieņemšanai par tā apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu nav precizējams. Tādējādi secināms, ka pēc projekta iesnieguma iesniegšanas papildus informācijas vai dokumentu iesniegšana un šādas informācijas vērtēšana attiecīgā projekta ietvaros nav pieļaujama.

Taču projekta iesnieguma precizēšana ir pieļaujama, ja tiek pieņemts lēmums saskaņā ar Vadības likuma 19.panta piekto daļu par projekta apstiprināšanu ar nosacījumu.

MK noteikumu Nr.200 49.punktā noteikts, ka lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu var ietvert nosacījumus, kas jāizpilda, lai projekta iesniedzējs varētu noslēgt līgumu par projekta īstenošanu. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 50.punktu lēmumā par projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu sadarbības iestāde projekta iesniedzējam norāda, kāda papildu vai precizējošā informācija ir nepieciešama, lai projekta iesniegums atbilstu šo noteikumu 5.pielikuma 10., 11., 12., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 24., 25., 26. un 27.punktā minētajiem kritērijiem, un termiņu, kurā informācija ir iesniedzama.

No minētajām tiesību normām izriet, ka projekta precizējumi līguma noslēgšanai nav pieļaujami attiecībā par MK noteikumu Nr.200 5.pielikuma 9.punktā noteikto kritēriju.

[16] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā noteikto 9.vērtēšanas kritērija skaidrojumu ir jāizpilda šādi projekta izmaksu pamatotības un efektivitātes nosacījumi:
1) plānotie izdevumi nodrošina fiziski izmērāmu rezultātu rašanos: tiek vērtēts, vai noteiktais problēmas risinājums pozitīvi ietekmēs projekta iesniedzēja saimniecisko darbību un vai izvirzītais projekta mērķis ir skaidri definēts un atbilst izvēlētajam problēmas risinājumam;
2) attiecināmās izmaksas ir nepieciešamas projekta īstenošanai: tiek vērtēts, vai attiecināmās izmaksas ir nepieciešamas projekta izvirzītā mērķa sasniegšanai;
3) attiecināmās izmaksas ir saistītas ar projekta īstenošanu: tiek vērtēts, vai attiecināmās izmaksas atbilst projektā plānotajām aktivitātēm;
4) plānotie izdevumi ir ekonomiski pamatoti.

[17] MK noteikumu Nr.200 7.2.punkta 7.2.2. apakšpunkts uzliek sadarbības iestādei, izskatāmajā gadījumā – atbildētājai, pirms uzsākta projektu iesniegumu pieņemšana, izstrādāt un publicēt sadarbības iestādes tīmekļa vietnē projektu iesniegumu vērtēšanas un vērtēšanas veidlapas aizpildīšanas metodiku, projekta iesnieguma veidlapas aizpildīšanas metodiku un projekta īstenošanas līguma paraugu, tai skaitā starpposma un noslēguma pārskata veidlapu, tās aizpildīšanas kārtību un izdevumus apliecinošo dokumentu sarakstu.

Atbildētājas 2009.gada 9.septembra Kārtības Nr.ORG-INA-IKN-2009/161 „Darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.prioritātes „Zinātne un inovācijas" 2.1.2.pasākuma „Inovācijas" 2.1.2.4.aktivitātē „Augstas pievienotās vērtības investīcijas" iesniegto projektu iesniegumu vērtēšanas un projekta iesnieguma vērtēšanas veidlapu aizpildīšanas kārtība" (turpmāk – Kārtība) 2.punktā noteikts, ka Projektu iesniegumu vērtēšana tiek veikta atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 24.februāra noteikumiem Nr.200 „Noteikumi par darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.1.2.4.aktivitāti "Augstas pievienotās vērtības investīcijas"", aizpildot projekta iesnieguma vērtēšanas veidlapas - „Pārbaudes lapa Nr.1" (1.pielikums) un „Pārbaudes lapa Nr.2" (2.pielikums) Valsts atbalsta programmu informācijas sistēmā 2007, kā arī aizpildot projektu iesniegumu vērtēšanas sarakstu (3.pielikums). Minētā kārtība ir publicēta atbildētājas interneta vietnē *http://www.liaa.gov.lv/lv/es_fondi/projektu_istenosana/apv/*, līdz ar to secināms, ka projekta iesniedzējiem bija iespējas ar to iepazīties, un sagatavojot projekta iesniegumu, ņemt vērā Kārtībā ietvertos vērtēšanas procedūras kritērijus.

[18] Saskaņā ar Kārtības 12.punktu Projekta iesnieguma atbilstību 9. un 13. un 15. kritērijam vērtē atbilstoši Kārtības 4.pielikumā norādītajai kārtībai.

Saskaņā ar Kārtības 4.pielikuma 6.punkta, kurā noteikts pārbaudes apjoms ekonomiskās pamatotības izvērtēšanai, „a" apakšpunktā noteikts, ka izvērtēšanā ņem vērā ārējā eksperta atzinumu.

Saskaņā ar „b" apakšpunktu pārbauda vai projekta iesnieguma veidlapas 6.4.sadaļā ir sniegts detalizēts ekonomiskais pamatojums par katra ieguldījuma

projekta iesnieguma veidlapas 6.2.sadaļas attiecināmo izmaksu sadaļā iekļauto izmaksu noteikšanas un aprēķināšanas mehānismu. Projekta iesnieguma veidlapas 6.4.sadaļā norādīto pamatojumu un projekta iesnieguma veidlapas 6.2.sadaļā norādīto attiecināmo izmaksu pozīciju apmēru atbilstību tirgus cenām iespēju robežās pārbauda, izmantojot publiski pieejamos informācijas avotus un nepieciešamības gadījumā arī kontaktējoties ar iespējamajiem preču piegādātājiem vai pakalpojumu sniedzējiem, no kuriem tiek pieprasīts rakstisks piedāvājums par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu atbilstoši projekta iesnieguma veidlapas 2.7.sadaļā norādītajai ieguldījumu tehniskajai specifikācijai vai projekta iesnieguma veidlapas pievienotajai ieguldījuma tehniskajai specifikācijai.

Saskaņā ar minētā punkta „d" apakšpunktu pārbauda, vai par visām attiecināmo izmaksu pozīcijām ir veiktas iepirkumu procedūras, ja to izmaksas sasniedz MK noteikumi Nr.65 9.punktā noteikto paredzamo līgumcenu. Minētajā apakšpunktā cita starpā noteikts, ka iesniegtās iepirkuma procedūras izvērtē, vai tās ir veiktas atbilstoši iepriekš minēto normatīvo aktu prasībām (izvērtējot iepirkuma procedūras, nepieciešams pārliecināties, ka iepirkuma priekšmeta tehniskajā specifikācijā ir norādīti to raksturojošie rādītāji, piemēram, jauda, izmērs, tehniskie parametri, ietilpība u.c.).

No minētā secināms, ka projekta iesnieguma 9.kritērijā noteiktā ekonomiskā pamatojuma izvērtēšana saskaņā ar Kārtības 12.punkta 4.pielikumu aptver projekta vajadzībām veiktās iepirkuma procedūras un tās rezultātā noteiktās ieguldījuma cenas izvērtēšanu. Ņemot vērā, ka ieguldījuma cena tiek noteikta tieši iepirkuma procedūras rezultātā, ekonomiskā pamatojuma izvērtējums ir tieši saistīts ar iepirkuma procedūras un tās rezultāta - izvēlētā piedāvājuma – izvērtējumu.

[19] Vadības likuma 31. pantā noteikts, ka iepirkumu, kas nepieciešams projekta īstenošanai, projekta iesniedzējs veic saskaņā ar normatīvajiem aktiem par iepirkuma procedūru un tās piemērošanas kārtību pasūtītāja finansētiem projektiem. Vadības likuma 32.pantā noteikts, ka iepirkuma procedūru, kas nepieciešama projekta īstenošanai, projekta iesniedzējs veic pirms projekta iesnieguma iesniegšanas sadarbības iestādē. Iepirkuma dokumentācijas atbilstību šo noteikumu 31.punkta nosacījumiem sadarbības iestāde vērtē kopā ar projekta iesniegumu.

Saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 7.panta pirmo daļu, ja pasūtītājs no saviem līdzekļiem vai no Eiropas Savienības politiku instrumentu un nacionālā līdzfinansējuma līdzekļiem finansē tāda līguma izpildi, kas nav minēts šā likuma 6.pantā, iepirkuma procedūras un to piemērošanas kārtību, kā arī personas, kuras piemēro šīs procedūras, nosaka Ministru kabinets. Tādējādi par Eiropas Savienības līdzekļiem finansētajiem projektiem iepirkuma procedūras un tās piemērošanas kārtība ir noteikta ar speciālu tiesisko regulējumu, proti, MK noteikumiem Nr.65. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.65 1.punktu minētie noteikumi nosaka iepirkuma procedūru un tās piemērošanas kārtību Publisko iepirkumu likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajiem iepirkumiem. Taču minētā

tiesību norma neizslēdz vispārējo publisko iepirkumu regulējuma attiecināmību arī uz iepirkumiem, kas veicami Eiropas Savienības finansēto projektu izpildei jautājumos, kas nav tieši atrunāti MK noteikumos Nr.65, tostarp publiskā iepirkuma mērķi, kas noteikts Publisko iepirkumu likuma 2.punktā, attiecinot to uz konkrēto pasūtītāju, kas noteikts Publisko iepirkumu likuma 7.panta pirmajā daļā. Proti, saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 2.pantu publiskā iepirkuma likuma mērķis ir nodrošināt: 1) iepirkuma procedūras atklātumu; 2) piegādātāju brīvu konkurenci, kā arī vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi pret tiem; 3) valsts un pašvaldību līdzekļu efektīvu izmantošanu, maksimāli samazinot pasūtītāja risku. Minētie mērķi ir vienlīdz attiecināmi uz MK noteikumu Nr.65 noteikto iepirkuma procedūru, lai nodrošinātu brīvu konkurenci Eiropas Savienības kopējā tirgū, nodrošinātu iepirkuma procedūras atklātumu un nodrošinātu Eiropas Savienības struktūrfondu un valsts līdzekļu efektīvu izmantošanu.

[20] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.65 13.punkta 13.1.apakšpunktu tehnisko specifikāciju var sagatavot ievērojot MK noteikumu Nr.65 14.punktā noteikto kārtību, proti, tehniskajā specifikācijā norāda prasības attiecībā uz iepirkuma priekšmeta kvalitāti, apjomu, drošību, garantiju, pārbaudes metodēm, iesaiņošanu, marķēšanu, izmantojamām metodēm, nepieciešamajiem resursiem, vēlamo galarezultātu, atbilstību nozares normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, vides aizsardzību, invalīdu piekļuves iespējām un citas pamatotas un objektīvas prasības, lai iepirkuma priekšmets atbilstu iepirkuma mērķim.

Savukārt saskaņā ar MK noteikumu Nr.65 13.punkta 13.2.apakšpunktu, tehnisko specifikāciju var sagatavot MK noteikumu Nr.65 16.punktā noteiktajā kārtībā. MK noteikumu Nr.65 16.punktā noteikts, ka tehnisko specifikāciju var sagatavot, nosakot iepirkuma priekšmeta funkcionālās vai darbības prasības. Prasības formulē precīzi, lai iespējamais piegādātājs varētu konstatēt līguma priekšmetu un finansējuma saņēmējs - salīdzināt piedāvājumus.

MK noteikumu Nr.65 31.punktā noteikts, ka finansējuma saņēmējs atzīst par atbilstošiem tikai tos piedāvājumus, kuri iesniegti un sagatavoti atbilstoši uzaicinājumā un tehniskajā specifikācijā noteiktajām prasībām, kā arī citos līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras dokumentos noteiktajām prasībām, ja tādas ir. Finansējuma saņēmējs no atbilstošajiem piedāvājumiem izvēlas piedāvājumu ar zemāko cenu.

No minētā secināms, ka, tehniskās specifikācijas sagatavošanā piemērojot MK noteikumu Nr.65 16.punktu, ir nosakāmas iepirkuma priekšmeta funkcionālās vai darbības prasības, kuras ir formulējamas tik precīzi, lai piegādātājam būtu iespējams konstatēt līguma priekšmetu un pasūtītājam – salīdzināt piedāvājumus.

[21] Publisko iepirkumu likuma 46.pantā noteikti šādi piedāvājumu izvēles kritēriji:

1) saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums, kurā ņemti vērā tādi faktori kā piegāžu vai līguma izpildes termiņi, ekspluatācijas izmaksas un citas izmaksas, to efektivitāte, būvdarbu, preču vai pakalpojumu kvalitāte, estētiskais

un funkcionālais raksturojums, vides prasību ievērošana, tehniskās priekšrocības, rezerves daļu pieejamība, piegāžu drošība, cena un citi ar līguma priekšmetu saistīti faktori, kuriem jābūt konkrēti izteiktiem un objektīvi salīdzināmiem vai izvērtējamiem;

2) piedāvājums ar viszemāko cenu.

Attiecībā par minēto piedāvājuma izvēles kritēriju izvēli Publisko iepirkumu likuma 46.panta otrajā daļā noteikts, ka pasūtītājs piedāvājumu salīdzināšanai un novērtēšanai kā kritēriju izvēlas saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, bet gadījumā, kad pasūtītājs uzskata, ka lietderīgāk ir izvēlēties piedāvājumu ar viszemāko cenu un pasūtītāja sagatavotā tehniskā specifikācija ir detalizēta, pasūtītājs ir tiesīgs piedāvājumu salīdzināšanai un novērtēšanai izmantot kritēriju — piedāvājums ar viszemāko cenu.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.65 31.punktu izskatāmās aktivitātes ietvaros veicamajā iepirkuma procedūrā piedāvājuma izvēlē piemērojamais kritērijs ir piedāvājums ar zemāko cenu. Ņemot vērā iepriekš norādīto, secināms, ka iepirkuma, kas veikts saskaņā ar MK noteikumiem Nr.65, tehniskajai specifikācijai ir jābūt precīzai un detalizētai, neatkarīgi no tā, kuru no MK noteikumu Nr.65 13.punktā noteiktajiem tehniskās specifikācijas sagatavošanas veidiem finansējuma saņēmējs ir izvēlējies. Minētais tiesiskais regulējums nesniedz skaidru tehniskās specifikācijas detalizācijas pakāpi, taču no minētajām tiesību normām kopumā izriet, ka iepirkuma procedūrā piemērojot piedāvājuma izvēles kritēriju - piedāvājums ar viszemāko cenu – tehniskajai specifikācijai ir jābūt tik detalizētai, lai būtu iespējams veikt piedāvājumu salīdzināšanu, ar to saprotot ne tikai cenas salīdzināšanu, bet arī piedāvāto iepirkumu priekšmetu salīdzināšanu. Preču cenas, kas nav piesaistītas identificējamām precēm, nedod iespēju šādu preču cenu salīdzināšanai.

[22] Tiesa konstatē, ka Iepirkuma priekšmeta tehniskajā specifikācijā *(sk.lietas 2.sējuma 162.-163.lapu)* iepirkumā priekšmeta aprakstā norādīts: „Ekoloģiksa un efektīva izolācijas materiāla ražošana, ražošanas procesa nepieciešamo iekārtu iegāde”. Kā iepirkuma priekšmeta tehniskie rādītāji ir norādīti:

1) līnijas stāvoklis – jaunas iekārtas;

2) sastāvdaļas – koksnes šķeldas pieņemšanas un smalcināšanas iekārtas; sasmalcinātā materiāla žāvēšanas iekārtas; skaidu un līmes ar piedevām sajaukšanas iekārtas; materiāla formēšanas iekārtas; gatavās produkcijas kvalitātes kontroles un pakošanas iekārtas; citas nepieciešamās konstrukcijas un visu ražotnes iekārtu montāža;

3) siltumenerģijas ģenerējošas iekārtas ražošanas procesa vajadzībām – termoeļļas katls ar jaudu 9 MW; tvaika katls ar jaudu 3 MW;

4) ražība vismaz 800 m^3/22 stundās;

5) gatavās produkcijas parametri – blīvums 50-80 kg/m3; biezums 20-250 mm; siltumvadītspēja λ0,038 W/m*K; elastīgs, pielietojams starpsienu konstrukciju pakošanai;

5) datorizēta līnijas vadība.

Izolācijas materiāli var būt gan siltuma, vēja, skaņu utml. izolācijai. Siltumizolācijas materiāls, kā materiāls ar augstu pretestību pret siltuma plūsmu, var būt kā augu valsts izcelsmes, tā minerālie un šķiedras materiāli. Atkarībā no mehāniskajām īpašībām un tehniskajiem rādītājiem, siltumizolācijas materiālus var ražot no mehāniskām īpašībām un stingrības: plāksnēs, granulās, ruļļos, šķiedrās, putās, kā arī aerosola veidā. Kokšķiedras siltumizolācijas materiāli parasti ir vate, plāksnes vai paneļi.

No tehniskajā specifikācijā norādītās ražošanas iekārtas sastāvdaļas koksnes šķeldas pieņemšanas un smalcināšanas iekārtas konstatējams, ka iepērkamās ražotnes izejviela ir paredzēta koksnes šķelda. Savukārt no tehniskajā specifikācijā uzrādītajiem gatavās produkcijas parametriem – blīvuma, biezuma un nosacījuma par elastību, konstatējams, ka gatavā produkcija šādā ražotnē iespējam ir izolācijas plāksnes vai citas formas ar noteiktu biezumu materiāls. Savukārt no pieteicējas Projekta iesniegums satur skaidru norādi par ražojamo galaproduktu – ekoloģisku kokšķiedras siltuma un skaņas izolācijas vate (*sk.lietas 2.sējuma 66.lapu*). Projekta iesnieguma 2.5.punktā (*sk.lietas 2.sējuma 69.-72.lapu*) jau ir ietverts detalizētāks projekta rezultātā ražotā produkta apraksts, norādot tā izmēru: biezums 20-250mm; garums – līdz 1250mm; platums līdz 600 mm; plāksnes virsma - 0,75 m^2; un raksturlielumus: blīvums 50-80 kg/m^3; siltumvadītspēja 0,038 W/mK; garantētā gaisa plūsmas pretestība 5 kPa*s/m^2 , kā arī formu un tā izmantošanas mērķi – gala produkts paredzēts kokšķiedras vates plāksnes, kas izmantojamas skaņas un siltuma izolācijai jumtos, sienās un grīdās. No minētā secināms, ka tikai izvērtējot pieteicējas projekta iesniegumu ir iegūstams skaidrs iepirkuma priekšmeta – ekoloģiskas un efektīvas izolācijas materiāla ražotnes gala produkts.

Attiecībā par siltumenerģiju ģenerējošām iekārtām ražošanas procesa vajadzībām tehniskā specifikācija satur vien norādi par diviem nepieciešamajiem siltumenerģijas katliem – termoeļļas un tvaika katlu, ar jaudas norādi, nesniedzot precīzus tehniskos rādītājus un to saikni ar tehnoloģiskajām ražošanas iekārtām.

Izvērtējot tehnisko specifikāciju kopumā atzīstams, ka pieteicējs tajā nav detalizēti, precīzi formulētas iepirkuma priekšmeta funkcionālās vai darbības prasības, lai piegādātājam būtu iespējams konstatēt līguma priekšmetu. Tehniskajā specifikācijā ietvertie iepirkuma priekšmeta tehniskie rādītāji satur tikai norādi par ražošanas kompleksa kopējo ražību jeb jaudu, kā arī daļēju produkcijas formas un kvalitātes rādītāju raksturojumu, taču nesatur nekādus norādījumus par tehniskajiem rādītājiem attiecībā par pašu ražošanas kompleksu un tajā ietilpstošajām iekārtām, tostarp siltumenerģijas iekārtu funkcijām ražošanas tehnoloģiskajā procesā.

Līdz ar to atzīstams, ka tehniskā specifikācija liedz iespēju piegādātājam identificēt piegādājamo iepirkuma priekšmetu, kā arī vairāku piedāvājumu gadījumā pieteicējai nebūtu iespējams salīdzināt piedāvātās cenas atbilstoši piedāvātajai precei. Proti, pietiecējai šā iepirkuma ietvaros varēja tikt piedāvātas gan no tehniskā risinājuma, gan no tehnoloģiju un ražošanas izmaksu viedokļa

pilnīgi atšķirīgi piedāvājumi, tādēļ salīdzināšana pēc cenas nezinot salīdzināmo objektu tehniskos rādītājus tiesas ieskatā ir neloģiska, nepamatota un tā nesasniegtu iepirkuma mērķi. Izskatāmajā gadījumā, pieļaujot iepirkuma priekšmeta tehnisko risinājumu un līdz ar to arī ražošanas kompleksa sastāvā ietilpstošo iekārtu, ražošanas līniju dažādību, lai neierobežotu iespējamo piegādātāju tiesības, pieteicējai nebija šķēršļu tehniskajā specifikācijā ietvert noteikumus par piedāvājumā sniedzamās informācijas apjomu par iepirkuma priekšmetu, proti, noteikt, cik detalizēti piedāvātājam ir jānorāda piedāvātā iepirkuma priekšmeta, tā sastāvdaļu tehniskie rādītāji, lai pašai pieteicējai būtu iespējams veikt piedāvāto ražošanas kompleksa cenu salīdzinājumu.

[23] Atzinums, ka pieteicējas sagatavotā tehniskā specifikācija nesatur pietiekamu informāciju ieguldījuma identificēšanai, salīdzināšanai un līdz ar to arī ekonomiskā pamatojuma izvērtēšanai izriet arī no vērtēšanas komisijas pieaicināto ekspertu atzinumiem un tiesas sēdē sniegtajām liecībām. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 43.3. apakšpunktu komisijai ir tiesības pieaicināt ekspertus ar padomdevēja tiesībām. Saskaņā ar minētās Kārtības 4.pielikuma 6.punkta „a" apakšpunktu projekta izvērtēšanā ņem vērā ārējā eksperta atzinumu. No minētā secināms, ka, izvērtējot pieteicēja projekta iesniegumu, gan LIAA, gan atbildētājai bija jāņem vērā lietā sniegtie ekspertu atzinumi.

2010.gada 5.janvāra Eksperta atzinumā Nr.107 (*sk.lietas 2.sējuma 47.-48.lapu*) norādīts, ka no projekta dokumentācijas nav saprotams, kādēļ nepieciešams termoeļļas katls ar jaudu 9 MW un tvaika katls ar jaudu 3 MW, jo projektu dokumentācijā nav norādīta saikne ar tehnoloģiju. Attiecībā par tehniskajā specifikācijā norādītās siltumtehehnikas piedāvāšanas iespēju no minētā eksperta atzinuma izriet, ka iespējamie iepirkuma pretendenti nevar piedāvāt preci, jo tehniskajā specifikācijā nav minēta tehniskie rādītāji: temperetūra, spiediens, ražība kurināmā patēriņš (lietderības koeficients). Tiesas sēdē eksperts *I.B.* liecināja, ka, lai tehniskajā specifikācijā un projekta iesniegumā minētos katlus izdalītu atsevišķi, būtu jāpamato, ka tie ir nepieciešami. Pēc pieteicēja uzrādītās tehnoloģiskā ražotāja firmas „Diefenbacher" ražošanas shēmas liecinieks liecina, ka šajā ražošanas procesā ir tikai viens katls, kur tiek dedzināts kurināmais, bet pieteicējas norādītais termoeļļas katls nav katls, bet gan siltummaiņas iekārta, kur eļļa iztvaicē ūdeni par tvaiku, notiek eļļas iztvaicēšana. Liecinieks liecināja, ka pieteicējas pārstāvja uzrādītā shēma nebija pievienota projekta iesniegumam, taču no projekta dokumentācijas bija saprotams, ka ir divi katli, tostarp atsevišķs termokatls. Attiecībā par tehniskajā specifikācijā ietverto informāciju par siltumiekārtām *I.B.* liecināja, ka piegādātājs nevarēja saprast, kas ir jāpiegādā.

2010.gada 18.janvāra Eksperta atzinumā Nr.115 (*sk.lietas 2.sējuma 49.-50.lapu*) norādīts, ka pēc tehniskās specifikācijas nav iespējams identificēt konkrētas tehnoloģiskās iekārtas, jo jābūt vai nu precīzi dotiem produkcijas paramatriem vai arī tehnoloģisko iekārtu paramatriem, vai vismaz tehnoloģijas veidam. Projektā esošā specifikācija satur pretrunīgu norādi uz produkcijas parametriem (norādītā biezuma un prasītā pielietojuma) un diletantisku prasību

formulējumu tehnoloģisko iekārtu formulējumam. Atzinumā norādīts, ka obligāti jānorāda koksnes siltumizolācijas materiālu ražošanas tehnoloģija – mitrā vai sausā. Projekts ir realizējams kā vienots sistēmrisinājums, jo visas tehnoloģiskās iekārtas un vadības sistēma ir viens kopums. Tiesas sēdē eksperts *A.D.* liecināja, ka tehniskajā specifikācijā nepietiek informācija, lai identificētu iekārtas, kādas pieteicēja vēlas iegādāties. Tehniskajā specifikācijā norādītais produkcijas - plātņu blīvums norādīts analoģisks minerālvatei, kādu nav iespējams saražot no kokšķiedras, jo plānākās plātnes ir 80 kg/m3. Attiecībā par iespēju enerģijas ražošanas iekārtas un ražotnes tehnoloģisko līniju iepirkt atsevišķi, no liecinieka liecības izriet, ka pirkšana pa daļām nav saprātīga, turklāt tehniskajā specifikācijā nav uzrādīta ražotnes nominālā jauda, kas ir no 1,2 līdz 5 t sausās šķiedras stundā, kas ir milzīgs apjoms, kurā jākontrolē tehnoloģiskie procesi, tādēļ iekārtu savietošana nav saprātīga. Liecinieks liecina, ka ar pieteicējas tehnisko specifikāciju projekta realizēšana (mērķa sasniegšana) ir ļoti apdraudēta.

Izvērtējot minētos pierādījumus, tiesai atzīst, ka tie papildus apstiprina faktu, ka pieteicējas projekta pieteikuma tehniskā specifikācija neatbilst MK noteikumu Nr.65.16.punkta prasībām, proti, pieteicējas projekta tehniskajā specifikācijā ietvertā iepirkuma priekšmeta funkcionālās vai darbības prasību apraksts, to formulējums nedod iespēju piegādātājam konstatēt līguma priekšmetu un finansējuma saņēmējam (pieteicējam) - salīdzināt piedāvājumus.

[24] Saskaņā ar Vadības likuma 32.pantu un MK noteikumu Nr.200 32.punktu iepirkuma dokumentācijas atbilstību šo noteikumu 31.punkta nosacījumiem sadarbības iestāde vērtē kopā ar projekta iesniegumu.

Projekta iesniegums nav sniegta pilnīga informāciju par ražotnes darbībai nepieciešamajiem enerģijas apjomiem, ražotnes ietvaros nepieciešamās enerģijas apjomam plānoto patērējamo enerģijas daudzumu, kā arī nav ietverts pamatojums termoeļļas katla ar jaudu 9MW un tvaika katla ar jaudu 3MW nepieciešamībai projekta mērķa sasniegšanai

Pieteicējas izvēlētā tehnoloģiskās līnijas piegādātāja 2009.gada 6.novembra piedāvājumā Nr.11/045 (*sk.lietas 2.sējuma 164.-166.lapu*) ir norādītas tikai termoeļļas katla un tvaika katla cenas – attiecīgi Ls 1 750 000 un Ls 740 500, atsevišķi nenorādot iekārtu raksturojošos lielumus. No minētā piedāvājuma nav iespējams konstatēt iekārtu raksturojošos rādītājus, kā arī nav iespējams konstatēt iekārtu ražotāju, lai būtu iespējams izvērtēt šo izmaksu ekonomisko pamatojumu. Turklāt pieteicējas izvēlētais piegādātājs, kas ir bijis vienīgais piedāvājums pieteicējas iepirkuma procedūrā, ir Igaunijā reģistrēts komersants GT Auto Group, reģistrācijas Nr.11128178, kas atbilstoši internetā pieejamajai informācijai (sk.http://www.gtautogroup.eu/index.html) sniedz autotransporta pakalpojumus, nevis iekārtu ražotājs vai ražotāja pārstāvis.

[25] Saskaņā ar Kārtības 4.pielikumā noteikto 9.kritērija vērtēšanas procedūru, ja izvērtējot projekta izmaksu pamatotību šī kritērija 4., 5. un 6.apakšpunkta prasībām, tiek konstatēts, ka daļa izmaksu nav pamatotas, tad tiek

aprēķināts pamatoto attiecināmo izmaksu apmērs, summējot visas nepamatotās izmaksas un tās atņemot no kopējām attiecināmajām izmaksām. Ja pamatoto attiecināmo izmaksu apmērs ir mazāks par minimālais kopējo attiecināmo izmaksu apjoms vienam projektam, tad uzskatāms, ka projekta iesniegums neatbilst kritērijam. Ja projekta iesniegums atbilst 1., 2. un 3.apakšpunktā noteiktajām prasībām, bet, izvērtējot projekta iesnieguma atbilstību 4., 5. un 6.apakšpunkta prasībām, tiek konstatēts, ka daļa no izmaksām nav pamatotas, tad uzskatāms, ka projekta iesniegums atbilst kritējam, bet Pārbaudes lapā Nr.2, izvērtējot projekta iesnieguma atbilstību projekta atbilstības kritērijam Nr.10, jāņem vērā, ka visas nepamatotās izmaksas nepieciešams izslēgt no projekta attiecināmajām izmaksām.

No Kārtības 4.pielikumā noteiktās vērtēšanas procedūras izriet, ka nepamatotās izmaksas ir izslēdzamas no attiecināmajām izmaksām, taču, ja šādas nepamatoto izmaksu izslēgšanas rezultātā kopējais attiecināmo izmaksu apmērs ir ne mazākas kā 3 000 000 LVL, kas ir minimālais attiecināmo izmaksu apjoms vienam projektam, tad uzskatāms, ka projekta iesniegums atbilst kritērijam.

Taču izskatāmajā gadījumā ir jāņem vērā apstāklis, ka pieteicējas projekta iesniegumā ieguldījumu aktivitātes ietvaros ir norādījusi kā vienu vienotu ražošanas kompleksu, kas veido vienu attiecināmo izmaksu pozīciju projekta iesniegumā. Pieteicēja veiktajā iepirkuma procedūrā ieguldījums ir uzrādīts, kā vienots iepirkuma priekšmets, par kuru veikta viena vienota iepirkuma procedūra, proti, Uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus *(sk.lietas 2.sējuma 160-161.lapu)* 4.punktā norādīts cenas veidošanās rādītājs: „Cena LVL (bez PVN) par visu iepirkuma priekšmeta apjomu, ieskaitot piegādi, uzstādīšanu.” Tādējādi atzīstams, ka ražošanas komplekss ir vērtējams kā vienots ieguldījums, viena attiecināmo izmaksu pozīcija. Līdz ar to gan sākotnējā lēmumā, gan Ekonomikas ministrija pārsūdzētajā lēmumā, konstatējot, ka no iepirkuma tehniskajā specifikācijā norādītajām prasībām, kā arī no pieteicējas izvēlētā piedāvājuma nav iespējams identificēt vienota iepirkuma (ražošanas kompleksa) sastāvā ietilpstošā iekārtas – siltumenerģijas ražošanas iekārtas, kas ir būtiskas iepirkuma priekšmeta sastāvdaļa, minētajos lēmumos pamatoti atzīts, ka, ka nav identificējams viss iepirkuma priekšmets. Turklāt, kā norādīts iepriekš šā sprieduma 23.punktā, no lietas materiāliem izriet, ka nav identificējams arī ražošanas tehnoloģiskās līnijas sastāvā ietilpstošas ražošanas iekārtas.

Savukārt, konstatējot, ka ieguldījums iepirkuma procedūras tehniskā specifikācijā nav pietiekami detalizēts, lai būtu iespējams konstatēt iepirkuma procedūras līguma priekšmetu un salīdzināt piedāvājumus, kā arī projekta iesniegumā nav iekļauta pietiekama informācija, lai būtu iespējams secināt projekta iesniegumā iekļautā termoeļļas katla un tvaika katla atbilstību vērtēšanas kritērija Nr.9 prasībām, atzīstams, ka nav iespējams izvērtēt projekta iesnieguma ekonomisko pamatotību, atzīstams, ka nav iespējams izvērtēt projekta iesnieguma atbilstību MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā noteiktajam 9.kritērijam. Savukārt saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 47.punktu, ja projekta iesniegumā nav iekļauta pietiekoša informācija, lai būtu iespējams izvērtēt

iesnieguma atbilstību vērtēšanas kritērija prasībām, uzskata, ka projekta iesniegums neatbilst attiecīgajam kritērijam.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka pieteicējas projekta iesniegums atzīstams par neatbilstošu vērtēšanas kritērijam Nr.9.

[26] Pieteicējs pieteikumā norāda, ka atbildētāja ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, proti, nav vērtējusi apstrīdēto lēmumu apstrīdētajā daļā: vai projekta iesniegums atbilst kritērija Nr.4 nosacījumam.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmo daļu augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, citastarp ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi, kā arī apstrīdētā administratīvā akta veidu (65.pants).

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta pirmajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde vai amatpersona var pārņemt pakļautībā esošas iestādes vai pārvaldes amatpersonas lietvedībā esošu lietu savā kompetencē. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta otrajā daļā noteikts, ka izņēmuma gadījumā augstāka iestāde vai amatpersona var pārņemt pārraudzībā esošas tiešās pārvaldes iestādes vai pārvaldes amatpersonas lietvedībā esošu lietu savā kompetencē. Šādā gadījumā iestāde vai amatpersona, kas vēlas šīs tiesības īstenot, to var darīt tikai tad, ja ir saņēmusi savas augstākas iestādes vai amatpersonas rakstveida piekrišanu. Piekrišana nav nepieciešama, ja pilnvaru pārņemšanas tiesības izmanto Ministru kabineta loceklis.

Savukārt saskaņā ar Valsts pārvaldes likuma 37.panta piektās daļas 1.punktu šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteikto pilnvaru pārņemšanas tiesību nav, ja administratīvā procesa ietvaros saskaņā ar likumu vai Ministru kabineta noteikumiem koleģiāla institūcija konkursa, eksāmena, atestācijas, licencēšanas un līdzīgos gadījumos izdod administratīvu aktu vai lemj par faktisku rīcību.

Izskatāmajā gadījumā atbildētāja nav pārņēmusi pilnvaras no LIAA. Sākotnējo lēmumu lietā ir pieņēmusi LIAA, bet ne atbildētāja saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta piektās daļas 1.punktu.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta trešo daļu padotību īsteno pakļautības vai pārraudzības formā. Pakļautība saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta ceturto daļu nozīmē augstākas iestādes vai amatpersonas tiesības dot rīkojumu zemākai iestādei vai amatpersonai, kā arī atcelt zemākas iestādes vai amatpersonas lēmumu. Bet pārraudzība saskaņā ar minētā panta piekto daļu nozīmē augstākas iestādes vai amatpersonas tiesības pārbaudīt zemākas iestādes vai amatpersonas lēmuma tiesiskumu un atcelt prettiesisku lēmumu, kā arī prettiesiskas bezdarbības gadījumā dot rīkojumu pieņemt lēmumu.

No minētā izriet, ka jebkurā no minētajām padotības formām augstāka iestāde ir tiesīga izvērtēt zemākas iestādes lēmuma tiesiskumu un atcelt prettiesisku lēmumu. Taču gadījumā, ja padotība tiek īstenota pakļautības formā

augstāka iestāde papildus ir tiesīga dot zemākajai iestādei saistošus rīkojumu. Savukārt izvērtējot minēto kopsakarā ar Administratīvā procesa likuma 81.pantu, secināms, ka augstākā iestāde, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu par pārraudzības formā esošas zemākas iestādes izdotu administratīvo aktu, pilnībā izdarīt lietderības apsvērumus un izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu var vienīgi tādos gadījumos, kad izdodams gan satura, gan izdošanas izvēles ziņā obligātais administratīvais akts, kā arī tad, ja augstākā iestāde likumā noteiktā kārtībā pārņēmusi zemākās iestādes pilnvaras. Taču, kā atzīts tiesību teorijā, Administratīvā akta pamatojuma papildināšana vai argumentu maiņa nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu, ja vien netiek mainīta arī administratīvā akta rezolutīvā daļa (*sk.Briede J., Administratīvā akta apstrīdēšana augstākā iestādē. Jurista vārds, 22.03.2005. Nr.11 (366))*.

Izvērtējot LIAA lēmumu (sākotnējo lēmumu) un pārsūdzēto lēmumu, atzīstams, ka augstāka iestāde izskatāmajā gadījumā ir norādījusi uz atsevišķiem LIAA pieļautiem procesuālo un materiālo tiesību normu pārkāpumiem un papildinājusi sākotnējā lēmuma pamatojumu, taču nav grozījusi sākotnējo lēmumu (pēc būtības nav mainījusi sākotnējā lēmuma argumentāciju, kā arī nav mainījusi sākotnējā lēmuma rezolutīvo daļu), izdodot satura ziņā atšķirīgu administratīvo aktu. Līdz ar to nav pamat atzīt, ka atbildētāja, kā augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par pieteicējas apstrīdēto administratīvo aktu, būtu pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmajā daļā noteikto pienākumu ievērot zemākas iestādes padotības formu. Proti, tiesa atzīst, ka atbildētāja, izdodot pārsūdzēto lēmumu, ir ievērojusi Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta piektajā daļā noteikto pilnvaru apjomu attiecībā pret sākotnējā lēmuma izdevēju LIAA.

[27] Apkopojot iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicējas projekta iesniegums neatbilst MK noteikumu Nr.200 5.pielikumā noteiktajam 9.kritērijam, tādēļ saskaņā ar MK noteikumu Nr.200 46.2.apakšpunktam projekta iesnieguma vērtēšanu neturpina un līdz ar to projekta iesniegums ir noraidāms.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā nav pieļauti tādi procesuālo un materiālo tiesību normu pārkāpumi, kas pēc būtības ietekmētu lēmuma rezultātu, līdz ar to tiesa nekonstatē pamatu pārsūdzētā lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka ņemot vērā iepriekš šajā spriedumā konstatēto faktus un minētos apsvērumu, secināms, ka izskatāmajā gadījumā nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību SIA „Alpa Madona” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta – par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alpa Madona” projekta iesnieguma „Ekoloģiska un efektīva izolācijas materiāla ražošana” Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējuma saņemšanai darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas” papildinājuma 2.1. prioritātes „Zinātne un inovācijas” 2.1.2. pasākuma „Inovācijas” 2.1.2.4.aktivitātes „Augstas pievienotās vērtības investīcijas” ietvaros atzīšanu par atbilstošu 9.kritērija nosacījumiem un par projekta iesnieguma vērtēšanas turpināšanu izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2011.gada 28.decembrī.